

(хасѣри) и рече си на ума и това е занаятъ, съ когото хората къща глѣдатъ; защо не попитамъ и тука? И тъй като са приближи до мастора, попита и него също както и другитѣ; а той му са врене за единъ месѣцъ да го изучи, за да прави най-хубави рогоски. Обрадванъ за сполуката, той са обзаложи да плати едно количество пари на мастора, комуто казваше: „не губи врѣме, и подкачи да ма учишь скоро; защото не ми е за маяне, нито имамъ рѣдъ да са учѣ занаятъ, но нужда го изисква.“

И тъй поченва да работи, безъ да са избобиди чий е синь. или какво го е подсторило на това—той са услови за единъ месѣцъ, и наистина въ това врѣме той можа да изучи занаята най-добрѣ, щото правѣше вече всѣкакви рогоски.

Послѣ намѣри уйка си та отидохъ при старія говедаръ на когото гордо са похвали, че, той изучилъ единъ занаятъ; а той го попита какво е научилъ.

—Да тѣка рогоски отговори му стрѣснато.

—»Твърдѣ хубевѣ; и при него човѣкъ не остава гладенъ, като го има на рѣцетѣ си, нито пасе говеда, като мене, нито пѣкъ трѣгва да проси и дрѣг. Но както казвашъ, ако си изучилъ занаята си добрѣ, глѣдай ми къщицата какъ е надлѣжъ и жглеста на криви^и улици, та истѣчи една таквазъ рогоска да ѣж постелимъ тука, и да испълни всичкитѣ кюшета.

—Бива, рече царскій синь, но нѣма потрѣбнитѣ за тѣкане.

Тогава старецътъ донесе дървета, който криво лѣво, отдѣла (и царск. синь помага) чи натѣкмихъ единъ кѣкѣвъ-годѣ станъ и донесохъ му малко папуръ. Сега наший масторъ *хасѣрѣжи* са запрѣтна та истѣка една рогоска тѣкмо като за къщицата му.

Като са свѣрши всичко говедарътъ са поклони и рече: да ма простишь, господарю, за дѣто та накарахъ на това; азъ знаѣж че не е твоя работа, но причината е друга, и да ти прикажѣж исторіята си, та